

כתם שמש על הקיר

יהושע גרוסברד / עידית לבבי גבאי

כתם שמש על הקיר
יהושע גרוסברד / עידית לבבי גבאי

הגלריה בקיבוץ לוחמי הגטאות
תשס"ח 2008

כתם שמש על הקיר יהושע גרוסברד / עידית לבבי גבאי

28.6.08- 3.5.08

אוצרת התערוכה: נעה מלמד

קטלוג

יוזמה והפקה: מירה (גרוסברד) ברון, עידית לבבי גבאי, נעה מלמד
עיצוב והפקת דפוס: יסמין שלן
צילום: ורהפטיג ונציאן בע"מ, עידית לבבי גבאי
תרגום לאנגלית: תמליל שגב בע"מ, אורלי סלע

@ כל הזכויות שמורות לעידית לבבי גבאי, לאוסף גרוסברד ולמירה (גרוסברד) ברון

הקטלוג הופק בסיוע הרשות למחקר ולהערכה, המכללה האקדמית לחינוך - אורנים

כל המידות בקטלוג נתונות בסנטימטרים

"נלבישך שלמת בטון ומלט"

פרוייקט משותף לגלריות הקיבוציות
60 שנה לישראל

הגלריה בקיבוץ לחמי הגטאות
מנהלת: מיכל הורוביץ

שישים למדינה, עשרים וחמש לגלריה בקיבוץ לוחמי הגטאות

ב-1983, תשל"ח, יזם והקים את הגלריה אבי הורביץ ז"ל.

בעשר השנים הראשונות אצר בה במסירות ובאהבה, בתמיכתו של האמן משה קופפרמן ז"ל, תערוכות ממיטב האמנות הישראלית. המשיכו את הרצף נעה מלמד וטובה הורדי. בשנתיים האחרונות אוצר הגלריה הוא האמן יורי כץ.

אבי הדביק באהבתו לאמנות ולגלריה את חברי הקיבוץ וגם אותי - רעייתו, ובני ביתו, סחף אחריו. לאורך שנות פעילותו, ליוויתי אותו באירוח ובמפגשים עם האמנים, בביקורים בסטודיות ובארגון התערוכות. עם חלק גדול מהאמנים נוצרה הערכה הדדית וקשרים מתמשכים לאורך השנים ואחדים מהם אף הציגו יותר מפעם אחת בגלריה. בין האמנים הללו נמנים גם יהושע גרוסברד ז"ל ועידית לבבי גבאי תבדל"א.

עם ששים שנה למדינה, במסגרת הפרוייקט המשותף לכלל הגלריות הקיבוציות - "גלבישך שלמת בטון ומלט", מצאנו לנכון להפגיש אמנים בני דורות שונים שהציגו בגלריה ואשר תכני עבודתם קשורים בנושא הבית והשייכות. ביקשנו לזמן אותם - את יצירתם, למפגש משותף מתוך הערכה לעבודתם האמנותית, היחודית והאינטימית.

כאן המקום להודות לנעה מלמד אוצרת תערוכה זו ולכל אותם אנשים יקרים שבזכות רצונם הטוב, מעורבותם ותמיכתם, אנו ממשיכים לשמור על רצף פעילות תרבותית כה חשובה בגלריה כמקום מפגש של הקהל המקומי עם אמנות ישראלית איכותית ועדכנית.

מיכל הורביץ
מנהלת הגלריה

כתם שמש על הקיר

נעה מלמד

בית

תערוכה זו, המתקיימת בחלל הקטן והאינטימי של הגלריה בקיבוץ לוחמי הגטאות, מפגישה את יצירותיהם של יהושע גרוסברד ועידית לבבי גבאי ומזמנת לצופה מבט מקרוב באפשרות של הבניית קו והד מקשר, בין-דורי, באמנות ישראלית. יהושע גרוסברד ז"ל נולד ב 1900 בסרוצק בפולין, עלה לארץ בשנת 1939 והתיישב בחיפה. עידית לבבי גבאי נולדה בשנת 1953 בקיבוץ מרחביה שבעמק יזרעאל וכיום היא יוצרת ומתגוררת בקרית טבעון. מרחב החיים, הסביבה, הבית והביתיות מפעילים את שניהם ומופעלים באופנים שונים ביצירתם.

יצירתו של גרוסברד מבוססת על מסורת ציורית מערבית בה ניתן לראייה, להסתכלות במציאות הגלויה ולתגובה אליה מקום מכריע. גרוסברד, שחי ויצר בחיפה, מתאר את סמטאותיה ושכונותיה.

בין אם זה ואדי סאליב, חצר בעיר התחתית או ואדי ניסנס, אין בציור זכר ללכלוך ולהזנחה הנלווים בוודאי לחצרות הבתים. הוא בורא מקום נקי מסמני הזמן. זהו מרחב טהור, שלו ומוגן. הבית, החצר, העץ והשמים עטופים בחלל המכנס אותם אל תוכו. אין כאן הצהרה ציונית תעמולתית כובשת כי אם פעולה המצביעה על יופיו של הקיים ועל זכותו להתקיים בכבוד.

יצירתה של עידית לבבי גבאי מתהווה בתוך הקשר אמנותי שאינו מבוסס עוד על הראייה והמבט הישיר כי אם על מחוזות של תודעה, רגש, זיכרון ומחשבה. החלל בציוריה פרוץ ופרוץ ותחושת המקום אינה מובנת מאליה. אין זו המעטפת המסמנת את מרחב ההזדהות כי אם אולי רק קיר, גדר, חצר. תחושת השייכות אינה נמסרת על ידי מסמנים חובקים כי אם באמצעות חפצי בית מופקעים ומבודדים משימושיותם הנותרים כסמל. בבחירת החפצים הפשוטים ואופן עיצובם, מהפכת לבבי גבאי בין הקולקטיבי לפרטי, בין רשות הרבים ורשות היחיד, בין הלאומי והאישי ומניפה דגל הקורא ליום יום אפשרי ושפוי.

ביצירתם של יהושע גרוסברד ועידית לבבי גבאי יש מן המרכז והמעדן, המתרבת והחומל.

כמו באקט של נתינת שם. יש בה נוכחות הנובעת מטווח החוויה במרחב הביתי.

אין בתערוכה דמות אנושית, אך זו מסופרת באמצעות סימון ואפיון הסביבה- סביבת אנוש.

עולמם הציורי אינו עולם הטבע הפראי, אין זה ציור של מחוות גדולות או תנועות הבאות מהכתף, זהו עולם שבו המבט ותנועת היד המציירת שבים ומסדירים את הכאוס, מאשרים ומבהירים את המוכר והמכמיר.

הציור של גרוסברד בנוי על קומפוזיציה מאוזנת ושקולה שצירי האורך והרוחב מבוססים לרוב על קונסטרוקציה ארכיטקטונית. השקט הבוקע מן התמונות מושג בין היתר מארגון חוזר של מרכיבי היצירה בתחביר של חתרן הזהב המסורת. בדומה לציוריו של מונדריאן, בהם הוא שב ובודק את היחס בין המרכיבים והשפעתם על שיווי המשקל או הפרתו, כך גרוסברד מאמין בכוחו של המבנה, בעצמת השלד ובהשפעתן של הצורות זו על זו.

בהתבוננות במהלך יצירתו לאורך השנים, ניכר כי ניקוי והפשטת הקומפוזיציה היא מענייניו המרכזיים. יצירות רבות מאז שנות השבעים אינן מצוירות עוד מהתבוננות בלתי אמצעית בנוף אלא מתוך התבוננות ביצירותיו המוקדמות שצוירו כעשור לפנין ולעיתים אף קודם לכן. בזיכרונותיו מספר גרוסברד, כי תפקידו כילד היה לעזור לאביו בציוור בתי מדרש ובתי כנסת. אביו היה מעטר את התקרה בנופים משולבים בצמחייה, פרחים וציפורים מעופפות. 'הושע הילד נדרש להחזקת החוט המסמן את הקווים ולמילוי קטעי צבע על פי תרשימים שהכין אביו על ניירות והעבירם חלקים חלקים לקירות ולתקרות. ייתכן והחלוקות החוזרות ונשנות, הקיטוע והזיכור של אותן קומפוזיציות נובע עוד משם - מזיכרון הילדות, מטוהר העשייה וחרדת האחריות לביצועה.

החלוקה הסימטרית רווחת ביצירתה של עידית לבבי גבאי. מבנה זה מעניק ליצירתה אופי איקוני המעלה על הדעת ציורי מזבח, עיטורי ארון קודש או מגזרות נייר. ברבים מצוירה של עידית, מופיע דימוי מרכזי אשר משני צידיו דימוי נוסף, מוכפל, משתקף כבמראה, כמו היה הוא נוף שנחתך והופרד ונחשף חלקו הפנימי, תוכו, לבבו נתון למבט, חף מהסתרה, פועם. ממדי העבודות קטנים, האקספרסיה מרוסנת, משיכת המכחול הספונטנית האחת ונזילת הצבע, מנסות להתארגן, להתעצב, מסרבות לכך, חרש חרש נשמעת יבבה, נשמע ניגון.

קיר

במציב שהקימה עידית לבבי גבאי בתערוכה "לינה משותפת"¹, קראה ליצירתה 'חדר הפוך' בו החוץ: השמיים הכחולים, השמש וחבילות הקש נכנסו לתוך חלל החדר ואילו סימני המרחב האישי האינטימי: הקולבים ושורת המגבות יצאו החוצה, חבקו את החדר מבחוץ כמחוץ או חישוב מהדק לוחץ וסובב במעגל את הקיר. היפוך וטשטוש זהו המרחב בין פנים וחוף מופיע בוריאציות רבות ביצירתה של האמנית. שער שנותר כאות או סמל מבלי דעת את כיוון הכניסה והיציאה ממנו או אליו, צלקת הנראית כרקמה בחוט אדום - גריד המשחזר את השתי וערב של בד המגבת, של נייר המשבצות, של הקנווס. נימים אדומים מבצבצים מתחת או מעל פני השטח, עור הציור, צבע הקיר וניל 24. אפילו את השמש, המאור הגדול, הופכת לבבי גבאי באחד מצוירה ומפנה קרניה פנימה. זוהי שמש הפוכה כמרמזת על הבעירה שבנוף ומכוונת אולי אל עבר אפשרות קיומו של מקור אור אחר.

הושע גרוסברד מצייר סביבות אורבניות, בית נושק לבית וביניהם חצר. בתים מבחוץ או טבע דומם: הבית מבפנים. הפתחים בכתיו של גרוסברד מצביעים ורומזים על התנהלות והתרחשות המתקיימות בתוכם-מהעבר השני. בתים אלו משכנעים בהיותם מיכל של חיים על שגרותיהם הקטנות, אולם אין פתחים אלו מפתים להצצה, בין אם התריס פתוח או סגור, הילון מוסט או מורם, כמכבדים את פרטיות הבית ואת רשות היחיד של יושביו. יש מישהו בבית ודי לנו בכך. תדר חרישי זה מורגש דרך הקיר עצמו לא פחות מאשר דרך החלון, הילון, הדלת או המרפסת. הקיר וזוויותיו נראים לעיתים פריכים כאילו המבנה עשוי חומר חדיר ונושם המאפשר פעפוע ויחסי גומלין חשאיים בין פנים וחוף.

שולחן

אני מתבוננת בציור טבע דומם של גרוסברד.

הסכין המונח בקדמת השולחן נראה כמי שהתעייף, או שאין זה הכלי שפרס את הפרי לאורכו ואת קרום הלחם. יש בו משהו רפוי וקהה, משהו בזווית אינו משכנע, הוא רופף. נראה כי החיבור שבין הידית ללהב אינו חזק דיו לבצע פעולה כזו - פעולת ההפרדה. המגע והקשר מהווים את הרטט שבציור. לחי הלחם נושקת לבקבוק, הפומלה החצויה נשענת על הכלי.

במהלך שנות יצירתה נושאת עימה עידית לבבי גבאי את מגבת המטבח. אותה היא מקפלת, פורשת, תולה על קולב, רפויה ומכסה כטלית או כדגל בחצי התורן. המגבת, מלה בעלת סיומת נקבית, החלה את דרכה אצל עידית כמצע ציור, משטח עליו החלה חוזרת ומאשרת את השתי וערב של בד הציור וכך הפכה אותה לנייר מכתבים' להעברת מסרים קיומיים דחופים. בהמשך, הפכה המגבת לדימוי, מושא התבוננות לציור, לסמל, לאיקונו. המגבת המייבשת, הסופגת, הקרובה לגוף הערום, נותרת נטולת שימוש. היא מסמנת את הסמרטוט הנמוך והבזוי בשרשרת הבדים המתנוססים והמתנופפים. היא ספוגה בזיעתן של נשות הקיבוץ השותקות שהניעו ללא דיבור את האידיאולוגיות הגדולות. סביבת המטבח היא זו שממנה נשאלות השאלות הקיומיות: שאלות על זהות, על מקום, על מוסר. מגבת המטבח הרפויה, הפסיבית, עקודה תדיר על המתלה שהתגלגל למסכה, לגולגולת-לפנים בעלי עיניים ואף, אך ללא פה. הקולב והמגבת הם עדים שותקים. רואים ונמצאים ושניהם תלויים בזה התומך בהם בגבם- הקיר. הקיר בעל קו האופק הרוחבי - בחלקו התחתון מבריק וחלק, ניתן לניקוי ובעליון יבש וצחיח. השילוש מגבת-קולב-קיר, נראה במצבים שונים ביצירתה של עידית. לעיתים מופרד, לעיתים צמוד ונוגע.

אור

ביצירות המוצגות בתערוכה בוהקת פלטה צבעונית בהירה והציור רווי אור. הפיגמנטים הספוגים בבדים נדחסים פנימה ומוחרשים באמצעות הלבן. ורוד, ירקרק, אוקר, צהוב, וניל, תכלת - כיצד נשמרת המידה בין רכות, נעם, כאב וחמלה, לבין מתקתקות מתייפית? הציור כמו מתרפק בשמש מפקיר עצמו לחום.

בזיכרונותיו מספר יהושע גרוסברד, בדומה לציירים רבים שהגיעו מאירופה לארץ על המאבק עם האור המסנוור ועל געגועים לשעת הדמדומים: "זמן רב עבר עד שיכולתי לחוש את הצבעוניות העדינה שהשמש מחזירה בחמימותה."

הציור של גרוסברד כמעט מוותר על הצללים. הוא מכהה שטחים על מנת לתאר מצב תלת מימדי, כניסות ויציאות, אולם אובייקטים בולטים רבים נמנעים מלהטיל צל. כאילו היו ישויות שאינן גשמיות. התריסים הבולטים, הגגונים- נפתחים אל החלל וסביבתם אינה מתכהה כלל. באופן בו הוא מניח את הצבע על הבד ניכר יחסו המיוחד לקיר. גרוסברד עבד שנים כצבעי קירות בתים. לעיתים נראה כי פעולת הנחת הצבע עצמה, במשטח תחום ומוגדר מהווה מעין מדיטציה עבורו. משטח הצבע, לפני היותו קיר, דלת, וילון, מפה או כיכר לחם, הוא כתם צבע בעל צורה והאופן בו הוא מכסה או מגלה את שתחתיו ונפגש עם מה שליזו, מייצר תדר מסוים מדויק ומובחן.

האור ביצירתו הוא אור השמש וציריו שייכים לשעת היום הבהירה. זהו אור הקשור בראייה, בהתבוננות, בתפיסת העין. במגזרות הנייר של גרוסברד, שאינן מוצגות בתערוכה זו, ניתן מקום רב למוטיב זה: חנוכיה, נר, פסוקים כמו: הנרות הללו אנו מדליקין, מנורה מאירה. מוטיבים אלו מופיעים בעקר במגזרות הנכה אך לא רק בהן.

בזיכרונותיו הוא מסכם: "כל ציור הוא התחלה חדשה וחיפוש. אני שואף לכנות, שקט נפשי ואופטימיות"

האור אינו מופיע רק כמאפשר לגלות את העצם, לבנותו ולעצבו. האור הוא תימה מרכזית וחשובה בעבודתה של עידית לבבי גבאי ומקורות אור הם פעמים רבות גם שמות עבודות: "שמש הפוכה", "ירח בחלון", "יום ולילה" ו"פרי בשמש".
הדימויים מבליחים כזהרורי אור המופיעים בזיכרון, בתודעה: מרחב העמק הקיצי, האידיאולוגיה עליה גדלה כ"ילדת שמש", השייכות הים תיכונית הגיאוגרפית והתרבותית. כל אלה ניכרים בציוריה עוד ועוד בהתבהרות כללית של הצבע, לצד צבעוניות סימבולית כדוגמת האדום והכחול.
בדומה לגרוסברד, גם אצל לבבי גבאי, הצל מופיע בתוך האובייקט עצמו (בקפלי המגבת לדוגמה) אולם אינו מוטל על גבי הקיר. מתוך המישור הפיזי הישיר עובר הבד, החומר, הסמרטוט הגשמי, גלגול צורה והופך ייצוג לרוחניות שזוכה.

הפנייה החוזרת ונשנית בתערוכה היא ל"הי אור". שפע אור. אור משפיע.

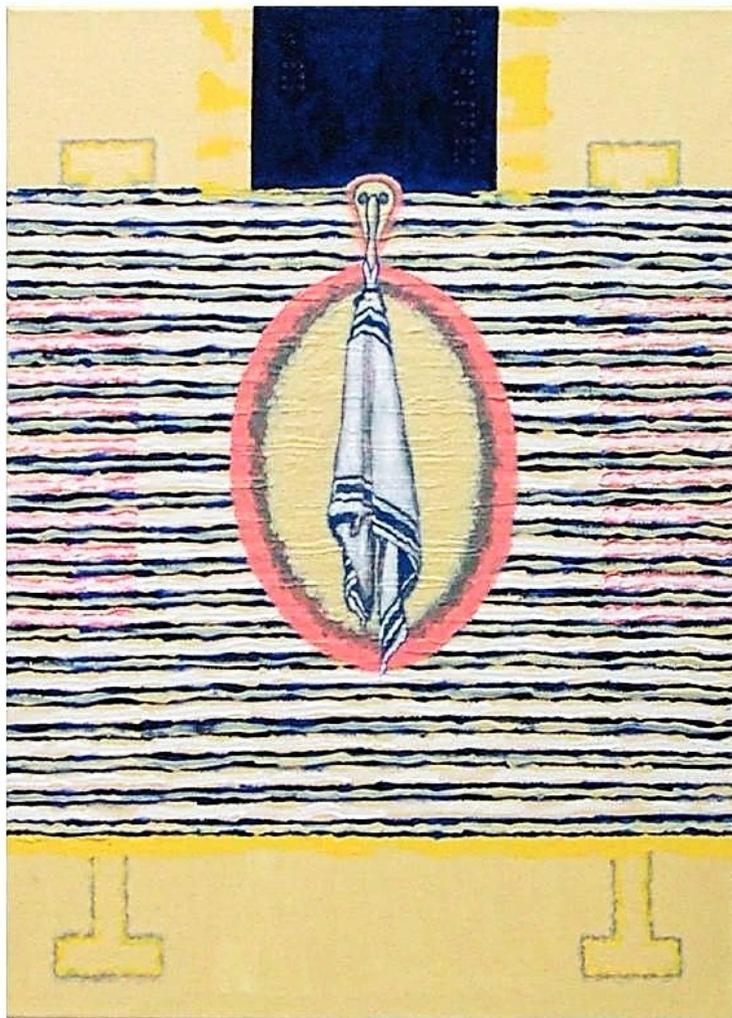
האור שורה על הציורים מבעבע ובוקע מתוכם.

"גלבישך שלמת בטון ומלט", משפט משירו של אלתרמן², הוא שם הפרויקט במסגרתו מוצגת תערוכה זו. הבתים של יהושע גרוסברד ועידית לבבי גבאי אינם בתים של בטון קשיח, הם מסרבים ללבוש שלמה של מלט ובוחרים בשלמת אור.

1 "לינה משותפת- קבוצה וקיבוץ בתודעה הישראלית", 2005, אוצרת: סלי תמיר, ביתן הלנה רובינשטיין, מוזיאון תל אביב
2 מתוך: "שיר בוקר", נתן אלתרמן, נכתב בשנת 1934 לסרט 'חיים חדשים' - סרט תעמולה שיזמה קרן היסוד לישראל.

יהושע גרוסברד, נוף ים חיפה, 1982
שמן על בד, 53x100
Yehoshua Grossbard, Haifa Seascape, 1982
Oil on canvas, 53X100

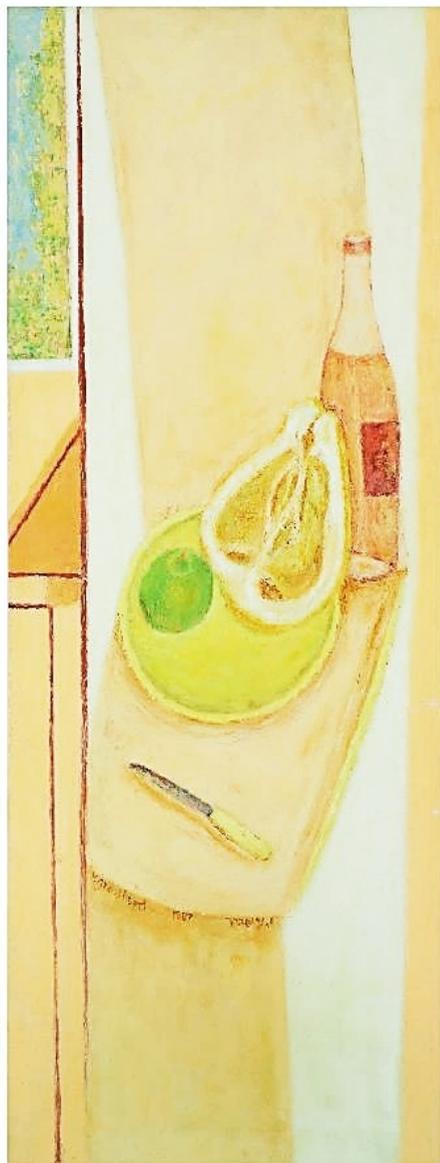

עידית לבבי גבאי, מגבת ים תיכונית, 2008
שמן על בד, 80x60
Idit Levavi Gabbai, Mediterranean Towel, 2008
Oil on canvas, 60x80

בשעת ההתבהרות

יאיר הורוביץ

בשעה שיש לשעון האביב
לואיס ילדת חלום יד
ביד עם אהובה את השדרות תחצה
ותדמה, הכל היא תדמה
לשמש.
ובפנת חוב ראשי של עיר
היא בקיוסק קטן
תשתה ותדמה
לכוס שמש. אבל
אם תרחיק בתים מספר
ארצה ללואיס ילדת חלום
את ארץ הצל,
ארצה לה את ארץ הצל,
ארצה ללואיס ילדת חלום את ארץ הצל
בשעת ההתבהרות.

יהושע גרוסברד, דומם עם פומלה ובקבוק, 1987

שמן על בד, 106.5X41

Yehoshua Grossbard, Still-Life with Pomelo and a Bottle, 1987

Oil on canvas, 106.5X41

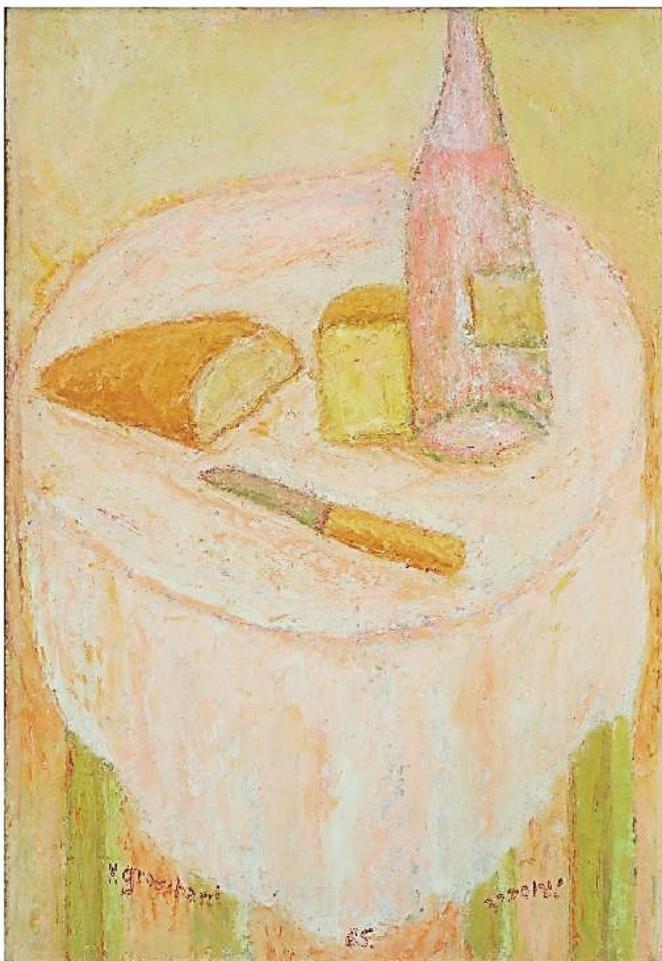
יהושע גרוסברד, בית לבן בעכו, 1973
שמן על בד, 80x60
Yehoshua Grossbard, White House in Akko, 1973
Oil on canvas, 80X60

יהושע גרוסברד, חלונות ומדרגות, 1972
שמן על בד, 73X33
Yehoshua Grossbard, Windows and Stairs, 1972
Oil on canvas, 73X33

יהושע גרוסברד, בתים בחיפה, 1972
שמן על בד, 135X65
Yehoshua Grossbard, Houses in Haifa, 1972
Oil on canvas, 135X65

יהושע גרוסברד, דומם בורוד, 1985
שמן על קרטון, 30x20.5
Yehoshua Grossbard Still-Life in Pink, 1985
Oil on cardboard, 30X20.5

אור ראשון אריאל הירשפלד

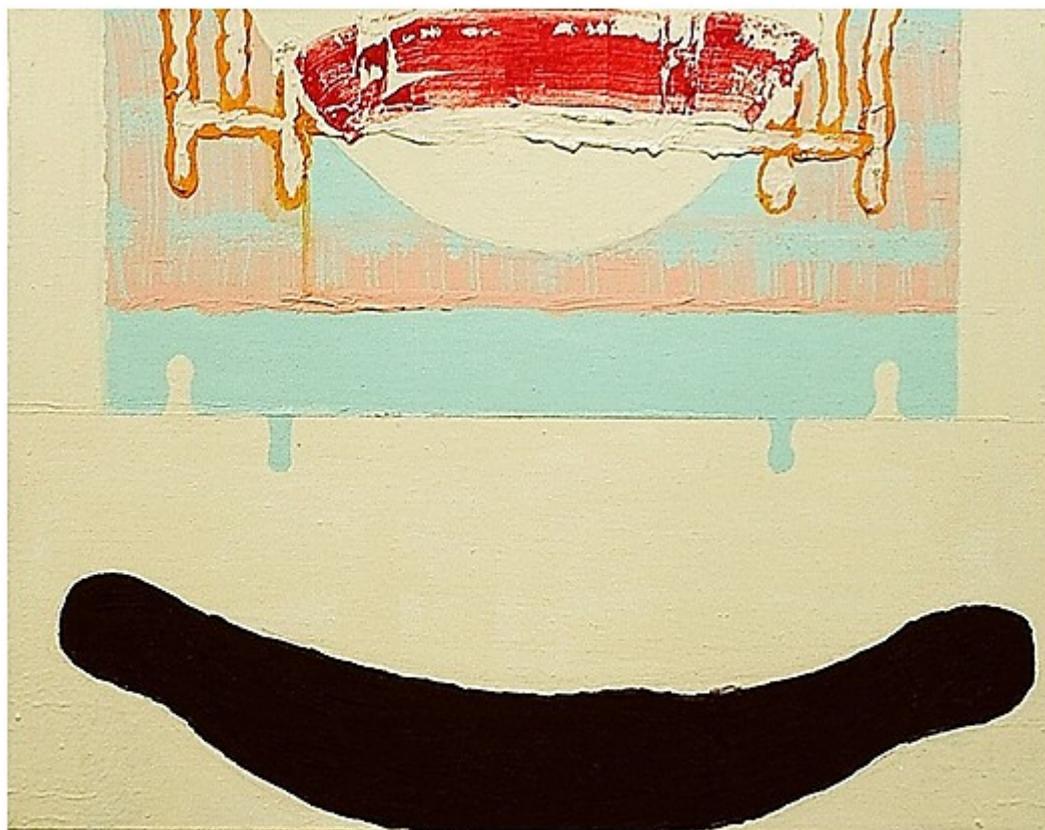
על כל המושבה ניתן אור לבן וחם ואתה הולך יחף, כל הקיץ, עד שצומח על רגליך עור של בדואי ואין עוד חול שיכול להפחיד אותך. בתחילת האביב, אחרי שרוך קצת עור הבדואי בחודשי החורף, אתה הולך עדיין רק על פני החמרה הקשה, ובכביש - רק על פני אבני השוליים, שאף פעם אינן מתחממות כאמצעיתו השחורה של הכביש. אחר-כך אפשר ללכת על הכל, והצריבה הופכת נעימה, כמו כיווך, כמו עצימת עיניים ברגליים. גם עיני היו תמיד מצומצמות, עצמות כמעט מעוצם האור, ומאז עיני קטנות וקמטים זעירים שומרים עליהן מסביב כגדר, כעיני הזיקית, ומאז הן חדות ובהירות, וראות הכל היטב מן המסתור. קול הציקדות בקיץ מתוך הקוצים הוא קול האור המסנוור.

כל העולם כמו נסגר בקונכיית מפני השמש. הגנות, העמודים, האורנים, הקרשים - כולם עיוורים ודוממים, מעולפים מרוב אור, כמיליוני השבלולים שטיפסו על הקוצים ועמודי הגדרות, ורק בתוככי השבלולים, בסתרם החשוך, עוד זז הריר לאיטו ושומר על עינם העצומה, ורק אני הולך בחוץ, מהגן, מאחר מאוד לארוחת הצהריים, מתבטל ורואה מבעד לסדקי העין את האור המצרר.

זה האור של ימי ילדותי. נולדתי בקיץ, כמה ימים אחרי תשעה באב [אמא סבלה מאוד, כך סיפרו, בחודשי ההיריון האחרונים]. ולי הוא תמיד לבן מלטף וקולו מתוק - האור של הקוצים, החילפה הדוקרת, שיחי הצבר תחת הברושים המאובקים שליד המאפייה, צוקי החמרה המחוררים ושיחי המתנן האמיצים, השבלולים והלטאות.

השמש עושה אותנו. הוא בוקע ממנה, יוצא ויוצא ודבר אינו נכנס במקומו. הוא יוצא וניתך על העולם ואין לו מקור זולתה. ואם אתה מביט בה בשעות שבהן היא חזקה ולבנה, לא תראה אותה, אלא רק מין לובן מהיבל הנקרם על עצמו שוב ושוב, כמו עפעפיים של אור: שמש על שמש על שמש הגדלה תדיר אל תוך עצמה, שופעת פנימה. האור הוא כוח שקט. מין רעם נעצר, והוא בא בסדקי העיניים, באף, בפה, באוזניים ובכפות הרגליים. ואם אתה מביט אל השדה ממש, אתה רואה לאט, מתוך האפור המוכה שעל הארץ, באופק המרצד, הנוגע בשמיים הלבנים, את האור הנזול: זהב שאורו קורע, נאנק, לבן ומתקלף, והוא מלבין עוד ועוד בתוך עקת הזז-עומד. ואז מתחיל האופק שמולך להימס. בדיל סגול מותר. יוצא-נוזל נדבש לאט על פני הבורק, תבערה סגולה נזולת, איטית ועגולה כצב, ומתפשטת וקושרת את הארץ והרקיע למסך אחד.

אריאל הירשפלד, מתוך 'דישומים של התגלות', אורות, עמ' 21-22, הוצאת חרגול והקיבוץ המאוחד 2006, תל אביב

עידית לכבי גבאי, פרי בשמש, 1999
שמן על בד, 40x50
Idit Levavi Gabbai, Fruit in the Sun, 1999
Oil on canvas, 40x50

עידית לבבי גבאי, מגבת ודגל, 2000
שמן על בד, 40x30
Idit Levavi Gabbai, Towel and Flag, 2000
Oil on canvas, 40x30

עידית לבבי גבאי, ללא כותרת, 2003
שמן על בד, 30x40
Idit Levavi Gabbai, Untitled, 2003
Oil on canvas, 30X40

עידית לבבי גבאי, שער, 2004
שקן על בד, 60x50
Idit Levavi Gabbai, Gate, 2004
Oil on canvas, 60X50

עידית לבבי גבאי, שתי מגבות מטבח, 2008
שמן על בד, 70, 50x60
Idit Levavi Gabbai, Two Kitchen Towels, 2008
Oil on canvas, 50X60

עידית לבבי גבאי

1953	נולדה בקיבוץ מרחביה
2008	יצרת ומתגוררת בקרית טבעון

תערוכות יחיד נבחרות

2004	'דרך העבודות', גלריה 'גורן' מכללת יזרעאל
2000	עבודות חדשות, הגלריה בקיבוץ כברי (קטלוג)
1999	'העגלה הגדולה', גלריה שרה לוי, תל אביב
1998	'לא שיעור', הגלריה במכון לאמנות, מכללת אורנים (קטלוג)
1997	'ענני במרחביה', בית שטורמן, עין חרוד (קטלוג)
1995	'עיניים של חלוצה', גלריית הקיבוץ, תל אביב
1994	2 סדרות - הגלריה בקיבוץ ראש הנקרה
1994	'הגב של אהובי', הגלריה בלוחמי הגטאות
1994	'הגב של אהובי', גלריה טובה אוסמן, תל אביב
1991	'תנור בחורף' - מאורר בקיץ, מרכז ההנצחה, קרית טבעון
1986	'שתי דמעות', גלריה מימד, תל אביב
1984	ציורים, הגלריה בלוחמי הגטאות
1983	'צימאון', מוזיאון חיפה
1982	ציורים, גלריה אחד העם 90, תל אביב
1981	עבודות, הגלריה בקיבוץ כברי
1980	ציורים, גלריית סוף השדרה, תל אביב

תערוכות קבוצתיות נבחרות

2008	'תחריט', הגלריה במרכז ההנצחה, קרית טבעון
2007	'מורים', הגלריה ברמלה ובאופקים (סרט + קטלוג)
2007	'30 לגלריה בכברי', הגלריה בקיבוץ כברי
2005	'לינה משותפת', ביתן הלנה רובינשטיין מוזיאון תל אביב (קטלוג + סרט)
2005	'שנות השמונים באמנות הישראלית', הגלריה במכללה האקדמית, אורנים (סרט)
1998	'שבת בקיבוץ', מוזיאון אורי ורמי נחושתן, אשדות יעקב (קטלוג)
1998	איקונות פרטיות, פירמידה גלריה לאמנות עכשווית, חיפה (קטלוג)
1997	לזכרו של אבי הורוביץ, הגלריה בלוחמי הגטאות
1995	'אמן בוחר אמן' - מוזיאון לאמנות חדשה, חיפה
1994	'צורת דיבור', ארטפוקוס, הגלריה במרכז ההנצחה קרית טבעון
1991	'סוד הצימצום הצבעוני', אמנות לעם (קטלוג)
1987	'ציור-ציטטה-ציור', מוזיאון רמת גן, (קטלוג)
1985	קו ראשון, מוזיאון עין חרוד (קטלוג)
1982	הביאנלה ה-12 לאמנים צעירים, פריס, אוצר מ. עומר (קטלוג)
1981	אמנים צעירים, גלריית הקיבוץ, תל אביב

Idit Levavi Gabbai

1953 Born in Kibbutz Merhavia, Israel.
2008 Works and lives in Tivon, Israel

SELECTED SOLO EXHIBITIONS

2004 "The way of the works", Gorren Gallery ,Izrael College
2000 New Works, Kibbutz Kabri Art Gallery (cat.)
1999 New Works, Sara Levi Gallry, Tel Aviv
1998 "Over The Lesson", Oranim Gallery
1997 "...Anani Bamerhav'ya ", Biet Sturman, Ein – Harod (cat.)
1995 "A Pioneer Women 's Eyes", Hakibbutz Gallery,Tel Aviv
1994 "Two Series", Kibbutz Rosh Hanikra Gallery
1994 "My Lover's Back", Lohamei Hagheta'ot Gallery
1993 "My Lover's Back", Tova Osman Gallery,Tel Aviv
1991 "A Heater for the Winter- a Fan for the Summer"
Memorial Center, Kiriat Tivon
1986 "Two Tears" ,Meimad Gallery, Tel Aviv
1984 Paintings, Lohamei Hagheta'ot Gallery
1983 "Thirst", Haifa Museum for Contemporary Art
1982 Paintings, Ahad Ha'am 90 Gallery,Tel Aviv
1981 Paintings, Kibbutz Kabri Art Gallery
1980 Early Paintings,Sof Hashdera Gallery, Tel Aviv

SELECTED GROUP EXHIBITIOS

2008 Etching, Memorial Center, Kiriat Tivon
2007 "Teachers", Ramla gallery and Ofakim gallery (movie+cat)
2007 Kabri Gallery 30 years , Kabri Art Gallery
2005 'Togetherness' The 'Group' and The Kibbutz in Collective Israeli Consciousness
(movie+cat)
2005 'Israeli Art in the Eighties', Oranim Gallery(movie)
1998 "Privet Icons",Piramed Gallery, Haifa (cat.)
1998 "Saturday in the Kibbutz", Ashdot Ya'acov Museum (cat.)
1995 An Artist Select An Artist, Haifa Museum for Con.Art (Post card)
1994 "A Form of Speech", Art Focus, Memorial Center, Kiriat Tivon(cat.)
1991 The Secret of Minimalistic Pallette, Omanut La'am (cat.)
1987 Painting;Quatqtion;Painting,Ramat Gan Moseum(cat.)
1985 Front Line, Ein Harod Moseum(cat.)
1982 The 12th Biennale Young Artist , Paris (cat.)
1981 Young Artist, Hakibbutz Gallery, Tel Aviv

יהושע גרוסברד

1900 נולד בסרוצק, ליד ורשה. 1939 - עלה לישראל והתיישב בחיפה.
1992 נפטר בחיפה.

ב-1926 החל ללמוד ציור, תחילה אצל מורה פרטי ואח"כ בפקולטה לציור באוניברסיטת וילנה.
ב-1928 עבר לורשה, שם למד במכון וויצק גרסון לציור וכן אצל פרופ' מרצבסקי. ב-1953 נסע לפריז ולמד באקדמיה גרנד-שומייר.
בשנים 1929-39 השתתף בתערוכות רבות בפולין כחבר באגודת הציירים היהודים. היה חבר באגודת הציירים והפסלים בישראל מ-1945 עד מותו.
מאז 1953 היה חבר בכפר האמנים עין-הוד.
צייר בשמן והציג עשרות תערוכות יחיד וכן השתתף בתערוכות קבוצתיות רבות.
עבודותיו נמצאות במוזיאונים ובאוספים רבים בארץ ובחו"ל.
חידש את מסורת מגזרות הנייר, והציג מעבודותיו לעתים קרובות.

תערוכות קבוצתיות נבחרות

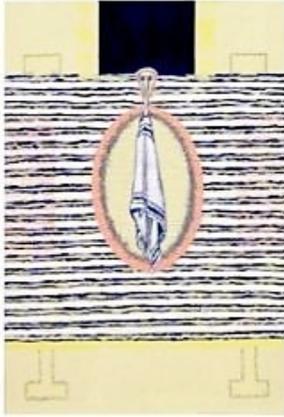
תערוכות יחיד נבחרות

1999	'חדר יהושע גרוסברד', מוזיאון חיפה לאמנות חדשה	2006	12' אמנים-מבט שני', מוזיאון תל-אביב, (קטלוג)
1997	'הושע גרוסברד, 1900-92', גלריה שרה לוי, תל אביב	2006	'דרכי ארץ', מוזיאון אשדוד לאמנות-מרכז מונארט
1994	'ציורים - מוקדם ומאוחר', מרכז ההנצחה טבעון, (דפדפת)	2004	'נופי ארצנו: הערות על ציור הנוף בישראל', הגלריה לאמנות, אוניברסיטת חיפה, (קטלוג)
1993	'האור ביצירתו של יהושע גרוסברד', הגלריה לאמנות ומוזיאון הכט, אוניברסיטת חיפה, (קטלוג)	1999	'הביתה', מוזיאון ישראל, ירושלים
1991	'פרדס חנה', גלריה שרה לוי, תל אביב	1992	'מי אכל את הדייסה שלי', המוזיאון לאמנות ישראלית, רמת גן
1991	גלריה, קיבוץ לוחמי הגטאות	1992	'תמיד למעלה', גלריה שרה לוי
1990	מוזיאון וילפריד ישראל, קיבוץ הזורע	1991	'צפון', המוזיאון הפתוח, תפן
1988	גלריה שרה לוי, תל אביב	1991	'סוד הצמצום הצבעוני', אמנות לעם, (קטלוג)
1984	גלריה, קיבוץ לוחמי הגטאות	1990	'חלונות', אמנות לעם, (דפדפת)
1983	גלריה אלה, ירושלים	1988	'חיפה דיוקן העיר בציור ובצילום', מוזיאון חיפה לאמנות חדשה, (ספר)
1978	מוזיאון וילפריד ישראל, קיבוץ הזורע		
1976	גלריה הקיבוץ, תל-אביב		
1974	מוזיאון חיפה לאמנות חדשה		
1974	משכן לאמנות, עין חרוד, (קטלוג)		
1970	Yares Gallery, Arizona, USA		
1964	מוזיאון חיפה לאמנות חדשה, (קטלוג)		

Sunlight on a Wall

Yehoshua Grossbard / Idit Levavi Gabbai

שמעל שלב, כחם, 2008, שמעל שלב, 2008, שמעל שלב, 2008

שמעל שלב, כחם, 2008, שמעל שלב, 2008, שמעל שלב, 2008

גלריית קיבוץ לוחמי הגטאות
שעות פתיחת הגלריה: ימים א-ה' 12:30-18:00 (בתיאום טלפוני בלבד: 054-4993737, שבת מ 12:30-14:00 e-mail: llmgallery@gmail.com

כתם שמש על הקיר

יהושע גרוסברד עידית לבבי גבאי

הפתיחה ביום שבת, 3.5.08 בשעה 12:00
נעילה בשבת, 28.6.08

אוצרת התערוכה: נעה מלמד
ניהול הגלריה: מיכל הורביץ

וליישך שלהת בטון
ומלמ

בתמיכת המחלקה האמנויות בלסטיות, האגף לתרבות ולמסורת, משרד החינוך והתרבות

הזמנה לתערוכה - כתם שמש על הקיר
בגלריה בלוחמי הגטאות
מאי 2008
אוצרת: נעה רז מלמד

במסגרת הפרוייקט
נליישך שלמת בטון ומלט
בגלריות הקיבוציות
60 למדינת ישראל

הקיבוץ גלריה לאמנות ישראלית

Ha'Kibbutz Israeli Art Gallery

חדש בגלריה - ספריית אמנות ישראלית

שנה טובה

עידית לבבי-גבאי | יהושע גרוסברד

מבגש

אוצרים: נעה מלמד, יניב שפירא

הפתיחה ביום חמישי, 16.10.08, בשעה 20:00

16.10.08 — 21.11.08

רח' דב הוז 25, תל אביב

טל: 03-5232533

kgallery@actcom.net.il

www.kibbutzgallery.org.il

שעות פתיחה:

ב' - ה', 11:00-15:00; 16:00-18:00

ו', 11:00-14:00

מוסדות חינוך ותרבות של התנועה הקיבוצית בתמיכת משרד החינוך, התרבות והספורט, ממלוקה לאמנויות מלסטיות

שמאל: יהושע גרוסברד, נוף ים חיבה (פרט), 1982, שחן על בד, 100x53 ס"מ
ימין: עידית לבבי-גבאי, מנגה ושתי צלקות, 2007, שחן על בד, 30x40 ס"מ

הזמנה לתערוכה - מפגש
בגלריית הקיבוץ
נובמבר 2008

אוצרים: נעה רז מלמד ויניב שפירא